

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY

KSM zrzesza młodych ludzi w wieku od 14 do 30 lat, pragnących twórczo i aktywnie wykorzystać swoją młodość, chcących pożytecznie i na chwałę Bożą spędzić swój wolny czas.

KSM jest Stowarzyszeniem tworzącym w Polsce jedną wielką rodzinę. Rodzinę ludzi młodych, gotowych całym swoim życiem „Służyć Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie”.

W KSM-ie potrafimy nie tylko bawić się, wygłupiać, ale także robić coś dobrego dla innych oraz modlić się.

Będąc Stowarzyszeniem Ogólnopolskim możemy więcej niż jednostka. Nasze zaangażowanie w KSM to możliwość zaangażowania w życie Kościoła.

CZYM JEST KSM?

WOLNY CZAS

Przystąpienie do KSM-u to deklaracja poświęcenia swojego wolnego czasu (nie tego, który jest przeznaczony na naukę, pomoc w domu czy swoje zainteresowania), i sił na robienie czegoś dobrego wspólnie z innymi.

ROBIENIE COŚ DOBREGO DLA INNYCH

KSM jako stowarzyszenie posiadające osobowość prawną ma bardzo szerokie pole działania. Od chęci i pomysłowości jego Członków zależy w jakim stopniu te możliwości zostaną wykorzystane dla dobra innych.

MODLITWA I FORMACJA

Działanie, praca, rozrywka w KSM to jeden z jego filarów. Nie może on istnieć bez drugiego, którym jest formacja, osobista praca nad sobą, modlitwa i uczestnictwo w Sakramentach.

BAWIĆ

KSM to nie tylko poważna praca, formacja, działanie, modlitwa. To również miejsce i czas na dobrą zabawę, kulturalną i radosną rozrywkę "bez przegięć". Tutaj młodzież ma możliwość wspólnie organizować swój wolny czas.

Pielgrzymka

Pod Twój obronę - Pod takim hasłem w dniach 1 – 15 sierpnia 2020 r. przebiegała XXX Pielgrzymka Drohiczyńska na Jasną Górę.

Z racji stanu epidemiologicznego tradycyjne grupy nie mogły się uformować i wejść na pątniczy szlak. Jedyne grupa złożona z 11 kapłanów i 3 kleryków jako delegacja wszystkich diecezjan wyruszyła, aby dojść do Duchowej Stolicy Polski. Natomiast każdy miał możliwość zapisania się do grupy srebrnej – czyli grupy duchowej.

Pielgrzymi mieli możliwość odsłuchać konferencji przygotowanych na każdy dzień przez kapłanów, za pośrednictwem Internetu, zamieszczonych na stronie diecezjalnej www.drohiczyńska.pl i serwisie YouTube. Tematyka rozważań była poświęcona Maryi, jako patronce Polski, Służebnicy Pańskiej, Bogurodzicy, Świątyni Boga, Córce narodu wybranego. Królowej odzianej w złotogłów, Przychodzącej Pani i jako wzór wypełniania chrześcijańskich obowiązków. Każdy dzień miał innego patrona (m.in. Czcigodny Sł. B. Stefan Wyszyński; Bł. Marta Kazimiera Wołowska; Św. Szymon z Lipnicy, Św. Faustyna Kowalska, Sł. B. Barbara Samulowska) i główną intencję modlitewną (m.in. o obfite duchowe owoce udziału w pielgrzymce; o ustanie epidemii w Polsce i na całym świecie czy o wytrwałość w dążeniu do świętości). Cytaty przewodnie na poszczególne dni były zaczerpnięte ze Ślubów Jasnogórskich napisanych przez kard. Stefana Wyszyńskiego. Każdego dnia o godz. 20.30 pątnicy mogli spotkać się bezpośrednio lub za pośrednictwem transmisji internetowej realizowanej przez Centrum Informacji Diecezji Drohiczyńskiej w kościołach, w których były organizowane Apele Jasnogórskie. Pielgrzymi gościli w Bielsku Podl. w Bazylice, Brańsku, Ciechanowcu, Drohiczynie, Hajnówce w par. Podwyższenia Krzyża Św., w kaplicy seminaryjnej w Drohiczynie, Kosowie Lackim, Łochowie, Sarnakach, Siemiatyczach w par. św. Andrzeja Boboli, sokołowskiej Konkatedrze i w węgrowskiej Bazylice. Zanim odśpiewano apelu był odmawiany pielgrzymkowy różaniec.

Odczytywano na nim intencje pielgrzymów duchowych 13 sierpnia o godzinie 8.00 osoby chętne dotarły na Aleje Najświętszej Maryi Panny w Częstochowie, aby wspólnie z grupą kapłanów i kleryków, wejść i pokłonić się przed wizerunkiem Czarnej Madonny a następnie złożyć wszystkie intencje pielgrzymów duchowych. Na wałach jasnogórskich przywitał przybyłych pielgrzymów kierownik pielgrzymki – ks. Andrzej Falkowski.

W tym roku Diecezja Drohiczyńska była odpowiedzialna za przygotowanie głównej Mszy św. na wałach klasztoru 13 sierpnia o godz. 11.30. Eucharystia sprawowana była pod przewodnictwem ks. bpa Piotra Sawczuka, który także wygłosił Słowo Boże. Za oprawę muzyczną był odpowiedzialny chór z Ciechanowca.

Domowy kościół

Ks. Franciszek Blachnicki, założyciel Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie mówiąc o sakramencie małżeństwa zwracał uwagę, że znakiem widzialnym są tutaj relacje osobowe między dwojgiem, którzy zawierają przymierze małżeńskie. Jednak relacje między mężczyzną i kobietą nie są wolne od zła, które dotyka człowieka tak z zewnątrz, jak i z jego wnętrza. Ten nieporządek wynikający z grzechu wypaczył wzajemną komunie mężczyzny i kobiety, jaka była od początku darem Stwórcy. Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie pomaga małżonkom sakramentalnym czerpać z łaski i mocy sakramentu małżeństwa, uczy jak żyć tym sakramentem i celebrować go przez całe życie. Łączy on w sobie charyzmaty Ruchu Światło-Życie i międzynarodowego ruchu małżeństw katolickich Equipes Notre-Dame, od którego przejął ideał duchowości małżeńskiej, czyli dążenia ku Bogu w jedności ze współmałżonkiem. Duchowość małżeńska proponowana w ramach Domowego Kościoła jest realizowana poprzez przyjęcie elementów formacyjnych nazywanych zobowiązaniami – darami. Są to codzienna modlitwa osobista połączona z lekturą Pisma Świętego, regularne spotkanie ze słowem Bożym, codzienna modlitwa małżeńska jako wspólne stawanie przed Panem, codzienna modlitwa rodziny, jako wspólnoty zanurzonej w Bogu, comiesięczny dialog małżeński i wynikająca z niego reguła życia (systematyczna praca nad sobą), uczestnictwo przynajmniej raz w roku w rekolekcjach formacyjnych. Nie są one celem samym w sobie, ale środkiem do celu. Ich realizowanie odbywa się w małżeństwie poprzez codzienny wspólny wysiłek małżonków, podejmujących i realizujących poszczególne zobowiązania oraz poprzez wzajemną pomoc małżeństw w kręgu w dążeniu do Chrystusa (idea małej grupy jako środowiska koniecznego do wzrostu wiary). Małżeństwa należące do Domowego Kościoła wezwane są do posługi na rzecz własnej rodziny, posługi rozumianej jako budowanie wspólnoty wiary, nadziei i miłości. Wspólnoty, w której świadomość, że wszyscy jej członkowie są dziećmi Jedyne Boga i stąd posiadają swą niepowtarzalność oraz godność, bez względu na wiek i stopień rozwoju.

Szkoły Nowej Ewangelizacji

Głównym celem Szkoły Nowej Ewangelizacji jest ewangelizacja (głoszenie Dobrej Nowiny i pomoc w spotkaniu z żywym, działającym Bogiem) oraz formowanie nowych ewangelizatorów, którzy będą z Mocą głosili Ewangelię tym, którzy jeszcze nie spotkali Jezusa.

Jeśli chodzi o nas, to jesteśmy grupą ludzi, którzy w pewnym momencie doświadczyli piękna Bożej Miłości i poczuli się powołani do tego, aby iść i głosić Dobrą Nowinę wszelkiemu stworzeniu. A jak Pan Bóg porывa serce to naprawdę ciężko Mu się oprzeć:)

Od 2012 roku Pan powołał do posługi w Szkole wiele osób, które swoją służbą i zaangażowaniem pragną oddawać Mu chwałę. Obecnie dzieło Szkoły Nowej Ewangelizacji św. Józefa w diecezji drohiczyńskiej jest bliskie sercom niemal 50 osób, którzy chcą aktywnie uczestniczyć w jej rozwoju.

Caritas

Caritas jest największą organizacją dobroczynną w Polsce, której historia sięga lat 20. XX wieku. W swojej dzisiejszej działalności docieramy do setek tysięcy potrzebujących w całym kraju i poza jego granicami. Od 1990 roku jesteśmy instytucją charytatywną Konferencji Episkopatu Polski, a od 2004 r. posiadamy status organizacji pożytku publicznego.

Caritas w Polsce

Nasze działania charytatywne w Polsce koncentrują się na udzielaniu pomocy żywnościowej osobom potrzebującym poprzez prowadzenie zbiórki żywności w ramach akcji „Tak. Pomagam!”, realizację Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa, oraz projektów: Spiżarnia Caritas, Kromka Chleba Caritas, Karta „Na codzienne zakupy” i Wigilia Caritas. Rodzinom, dzieciom i młodzieży pomagamy realizując programy: Wakacyjna Akcja Caritas, Program „Skrzydła” i „Dwa Talenty”, Tornister Pełen Uśmiechów, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom.

Przywracamy wiarę w siebie, dajemy nadzieję, włączając naszych podopiecznych do programów: „Damy radę!”, Jałmużna Wielkopostna, serwis uratujecie.pl, projekt „2 kroki”, Uliczny Patrol Medyczny, Trochę ciepła dla bezdomnego. Sprawnie i szybko docieramy do rodzin, które straciły dom i cały dobytek życia. Dzięki działaniom emergency służymy natychmiastową pomocą ofiarą wicher, kataklizmów, klęsk żywiołowych w Polsce i na świecie. Wspieramy też cudzoziemców, dla których tworzymy Centra Pomocy Migrantom i Uchodźcom.

Caritas diecezjalne prowadzą w całym kraju ponad 1000 wyspecjalizowanych placówek, w tym m.in. schroniska/noclegownie dla bezdomnych, warsztaty terapii zajęciowej, domy dla samotnych matek z dziećmi, jadłodajnie dla ubogich, okna życia, hospicja i ośrodki kolonijne.

Ruch Światło-Życie

Ruch Światło-Życie jest jednym z ruchów odnowy Kościoła według nauczania Soboru Watykańskiego II. Gromadzi ludzi różnego wieku i powołania: młodzież, dzieci, dorosłych, jak również kapłanów, zakonników, zakonnice, członków instytutów świeckich oraz rodziny w gałęzi rodzinnej, jaką jest Domowy Kościół.

Poprzez odpowiednią dla każdej z tych grup formację Ruch Światło-Życie wychowuje dojrzałych chrześcijan i służy odnowie Kościoła przez przekształcanie parafii we wspólnoty wspólnot.

Znakiem Ruchu Światło-Życie jest symbol i słowa $\Phi\Omega\Sigma$ $Z\Omega H$ (czyt. fos-zoe) – greckie słowa „światło” i „życie”, krzyżujące się na literze „omega”, która tutaj jest symbolem Ducha Świętego (jako Tego, który jest wszystkim) i ułożone w kształt krzyża. Popularna nazwa tego symbolu to *foska*.

Struktura Ruchu jest zgodna ze strukturą Kościoła. Małe grupy, do których należą uczestnicy Ruchu, zasadniczo tworzą jego wspólnotę w parafii. Wspólnoty Ruchu utrzymują ze sobą łączność spotykając się na Dniach Wspólnoty.

Odpowiedzialność za całość Ruchu sprawuje Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie. Na szczeblu kraju, diecezji i parafii odpowiedzialność pełnią moderatorzy krajowi, diecezjalni i parafialni. Każdy moderator pełni swą posługę wraz z zespołem diakonii. Odpowiedzialność za Ruch podejmują zarówno osoby świeckie, jak i duchowne.

Kapłani w Ruchu spełniają rolę moderatorów, a nienależący do niego – opiekunów. Spoczywa na nich odpowiedzialność za duchową formację uczestników Ruchu i pozostawanie w jedności z Kościołem powszechnym.